

U S N E S E N Í

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Zuzany Bystřické a soudců Mgr. Petra Pospíšila a JUDr. Kateřiny Mrázové, Ph.D., v právní věci žalobce: **F plus H s. r. o.**, se sídlem Třebíč, Zborovská 856/49, zastoupeného Ing. Jitkou Routkovou, daňovou poradkyní se sídlem Liberec, Komenského 87/3, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství**, se sídlem Brno, Masarykova 427/31, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 12. 5. 2014, č. j. 12014/14/5000-14103-709175,

t a k t o :

- I. Řízení **s e z a s t a v u j e .**
- II. Žalobci **s e** z účtu Krajského soudu v Brně **v r a c í** část zaplaceného soudního poplatku ve výši 2 000 Kč, a to ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.
- III. Žalovaný **j e p o v i n e n** zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 13 342 Kč, a to k rukám jeho daňové poradkyně Ing. Jitky Routkové do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou u Krajského soudu v Brně dne 18. 7. 2014 se žalobce domáhal zrušení výše označeného rozhodnutí, jímž žalovaný k odvolání žalobce změnil platební výměr Finančního úřadu v Třebíči ze dne 19. 12. 2005, č. j. 109370/05/330911/3854, na daň silniční za zdaňovací období roku 2004 tak, že původně stanovenou daň ve výši 25 377 Kč vyměřil v částce 19 041 Kč.

Podáním, ze dne 16. 2. 2015 žalovaný sdělil soudu záměr uspokojit žalobce ve smyslu § 62 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále též s. ř. s.), a § 124 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů. Zdejší soud usnesením ze dne 19. 2. 2015 (č. l. 37) stanovil žalovanému pro vydání nového rozhodnutí a jeho oznámení soudu i žalobci lhůtu dvou měsíců. Dne 21. 4. 2015 žalovaný soudu oznámil vydání rozhodnutí ze dne 16. 4. 2015, č. j. 11876/15/5200-10423-709175, jímž změnil žalobou napadené rozhodnutí ze dne 12. 5. 2014, č. j. 12014/14/5000-14103-709175, tak, že předmětný platební výměr Finančního úřadu v Třebíči na daň silniční za zdaňovací období roku 2004 byl zrušen a řízení zastaveno. Žalovaný soudu současně doložil, že rozhodnutí ze dne 16. 4. 2015 oznámil též žalobci.

Žalobce následně podáním ze dne 29. 4. 2015 k výzvě soudu dle § 62 odst. 3 s. ř. s. sdělil, že byl postupem žalovaného uspokojen.

Zdejší soud dospěl k závěru, že v souzené věci byly splněny podmínky stanovené soudním řádem správním [§ 47 písm. b), § 62] pro zastavení řízení o předmětné žalobě z důvodu uspokojení žalobce postupem žalovaného. Vedle naplnění příslušných procesních kroků soud především shledal, že postupem žalovaného nebylo zasaženo do práv a povinností třetích osob, a dále, že žalovaným nově vydané rozhodnutí ze dne 16. 4. 2015 netrpí vadami, které by způsobovaly jeho nicotnost, či vadami, k nimž soud přihlíží z úřední povinnosti.

Z uvedených důvodů soud výrokem I. tohoto usnesení řízení podle § 47 písm. b) s. ř. s. zastavil.

V této souvislosti nutno dodat, že dle § 62 odst. 5 s. ř. s. nabývá žalovaným nově vydané rozhodnutí ze dne 16. 4. 2015 právní moci nebo obdobných právních účinků až dnem právní moci tohoto usnesení o zastavení řízení (srov. též např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 2. 2009, č.j. 4 Ads 105/2008-185, publ. pod č. 2502/2012 Sb. NSS, www.nssoud.cz).

Žalobce v rámci řízení zaplatil soudní poplatek za žalobu ve výši 3 000 Kč. Podle § 10 odst. 3 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů, soud vrátí z účtu soudu zaplacený poplatek za řízení, který je splatný podáním návrhu na zahájení řízení, snížený o 20 %, nejméně však o 1 000 Kč, bylo-li řízení zastaveno před prvním jednáním. Z tohoto důvodu soud výrokem II. tohoto usnesení rozhodl o vrácení zaplaceného soudního poplatku sníženého o částku 1 000 Kč žalobci.

Vzhledem k tomu, že řízení bylo zastaveno pro uspokojení žalobce, má podle § 60 odst. 3 věty druhé s. ř. s. žalobce proti žalovanému právo na náhradu nákladů řízení.

Odměna žalobcovy daňové poradkyně a náhrada hotových výdajů byla stanovena podle § 35 odst. 2 s. ř. s. a vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů. V daném případě se jednalo o tři úkony právní služby (převzetí a příprava zastoupení, žaloba, sdělení o uspokojení žalobce ze dne 29. 4. 2015) a tři režijní paušály, ve výši 3 x 3 100 Kč a 3 x 300 Kč [§ 7, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b), d), § 13 odst. 3 advokátního tarifu], tedy celkem 10 200 Kč. Protože žalobcova daňová poradkyně je plátcem daně z přidané hodnoty, zvyšují se náklady řízení o částku 2 142 Kč, odpovídající dani, kterou je daňová poradkyně povinna z odměny za zastupování a z náhrad hotových výdajů odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Žalobci dále přísluší náhrada za zaplacený a soudem nevrácený (viz výše) soudní poplatek ve výši 1 000 Kč. Celkem mu tedy vůči žalovanému byla výrokem III. tohoto usnesení přiznána náhrada nákladů ve výši 13 342 Kč. K jejímu zaplacení soud určil přiměřenou lhůtu.

Nad tuto přiznanou náhradu nákladů řízení žalobce ještě v podání ze dne 29. 4. 2015 požadoval náhradu nákladů za úkon spočívající v podání kasační stížnosti ze dne 2. 10. 2014 proti usnesení ze dne 16. 9. 2014 (č.l. 20), jímž zdejší soud zastavil řízení o žalobě pro

nezaplacení soudního poplatku. Tento návrh však soud neakceptoval. V prvé řadě by u tohoto úkonu bylo možno dospět k závěru o jeho neúčelnosti, neboť bez ohledu na něj zdejší soud usnesením ze dne 2. 10. 2014 (č. l. 24) předmětné usnesení o zastavení řízení zrušil podle § 9 odst. 7 zákona o soudních poplatcích. Mnohem podstatnější je však v tomto ohledu skutečnost, že o náhradě nákladů řízení o dotčené kasační stížnosti již rozhodl Nejvyšší správní soud, a to usnesením ze dne 5. 11. 2014, č. j. 1 Afs 142/2014-20, jímž kasační stížnost odmítl.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 11. května 2015

JUDr. Zuzana Bystřická, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Dana Janků